

JULKINEN

Honkamaan Tuulivoima Oy

**Honkamaan tuulivoimahanke:
Natura-selvitys, Suuripään alue
(FI1301811, SAC/SPA)**

23.3.2026

Sisällysluettelo

1.	Johdanto	3
2.	Hankkeen kuvaus	4
3.	Natura-alueen kuvaus	6
3.1	Yleiskuvaus	6
3.2	Suojeluperusteet	6
3.2.1	Luontotyytit	6
3.2.2	Kasvilajit	11
3.2.3	Lintulajit	12
3.2.4	Muut tärkeät alueella esiintyvät kasvi- ja eläinlajit	13
4.	Mahdolliset vaikutukset	15
4.1	Suorat vaikutukset	15
4.2	Epäsuorat vaikutukset	16
4.3	Tuulivoimahankeiden yhteisvaikutukset muuttavien lintujen näkökulmasta	16
5.	Johtopäätökset	19
	Lähdeluettelo	20

1. Johdanto

Tämän Natura-selvityksen tavoitteena on arvioida, onko todennäköistä, että suunnitellulla Honkamaan tuulivoimahankkeella on merkittäviä vaikutuksia Natura 2000 -suojelualueeseen Suuripään alue (FI1301811, SAC/SPA) ja onko hankkeessa tarvetta tehdä luonnonsuojelulain (9/2023) 35 §:n mukainen Natura-arviointi. Natura-selvitys laaditaan osana tuulivoimahankkeen ympäristövaikutusten arviointimenettelyä (YVA). Tämän selvityksen ja raportin laati FM biologi Laura Kares. Laadunvarmistuksesta vastasi FM biologi Anni-Elina Tietäväinen, molemmat WSP Finland Oy:ltä.

2. Hankkeen kuvaus

Honkamaan tuulivoima-alue on pinta-alaltaan noin 3 500 hehtaaria. Alue sijoittuu Lapin maakunnan lounaisosaan, Keminmaan kunnan alueelle, noin 17 km Keminmaan keskustataajamasta pohjoiseen.

Tuulivoima-alueen osalta YVA-menettelyssä tarkastellaan eri vaihtoehtoja:

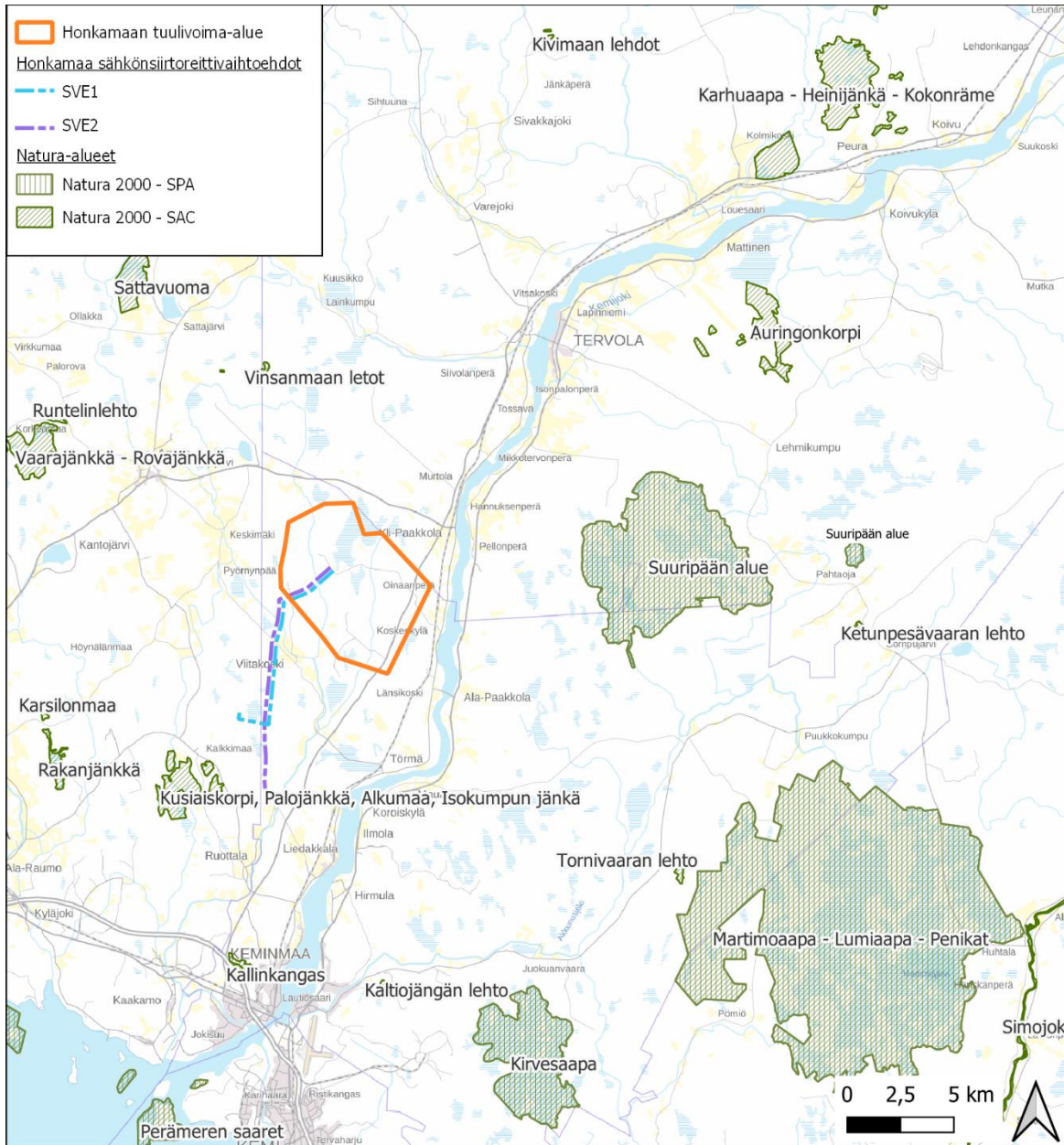
- **VE0:** Hankkeen toteuttamatta jättäminen.
- **VE1:** Keminmaan tuulivoima-alueelle rakennetaan enintään 25 yksikköteholtaan 8–12 MW:n tuulivoimalaa. Voimaloiden kokonaiskorkeus on enintään 300 metriä. Tuulivoima-alueen yhteisteho on maksimissaan 300 MW.

YVA-ohjelmavaiheessa toteutusvaihtoehtoja on tunnistettu vain yksi, koska hankkeessa vastaavalla ei ole ollut käytettävissä riittävästi selvitystietoa hankealueelta muodostaakseen muita YVA-asetuksen (277/2017) 3 §:n tarkoittamia kohtuullisia ja varteenotettavia vaihtoehtoja.

YVA-menettelyä varten tehtävien selvitysten myötä tieto hankealueen erityisominaisuuksista lisääntyy, jolloin YVA-selostukseen muodostetaan vähintään kaksi toteutusvaihtoehtoa (VE1, VE2).

Lisäksi sähkönsiirtoreitin osalta YVA-menettelyssä tarkastellaan kahta eri päävaihtoehtoa, **SVE1** ja **SVE2**.

Alustavien suunnitelmien mukaan etäisyys suunnitelluista tuulivoimaloista Suuripään Natura-alueeseen on lähimmillään noin 8,3 km (VE1). Tuulivoima-alueen raja on lähimmillään noin 7,1 km päässä. Vähintään alle 5 kilometrin säteellä Suuripään Natura-alueesta ei ole suunnitteilla mitään rakentamistoimia. Sähkönsiirtoreitin rakenteista etäisyys on lähimmillään noin 11,8 kilometriä Natura-alueesta. Honkamaan tuulivoima-alueen ja sähkönsiirron vaihtoehtojen sijoittuminen Suuripään Natura-alueeseen nähden on esitetty kartassa (Kuva 2.1).

Tulostettu 09/01/2026, LK.
 Lähteet: Natura-alueet: SYKE
 Pohjakartta © Maanmittauslaitos

Kuva 2.1. Honkamaan tuulivoima-alueen ja sähkönsiirron vaihtoehtojen sijoittuminen lähialueiden Natura 2000 -alueisiin nähden.

3. Natura-alueen kuvaus

3.1 Yleiskuvaus

Suuripään Natura-alue (FI1301811, SAC/SPA) on pinta-alaltaan noin 4 278 ha. Alue koostuu laajasta pääalueesta sekä noin 7 kilometrin etäisyydellä pääalueesta sijaitsevasta Jouttijärvestä. Suuripään Natura-alue on sisällytetty osaksi Suomen Natura-verkostoa luonto- ja lintudirektiivin perusteella (SAC/SPA). Natura-tietolomakkeen perusteella Suuripään alue on tärkeä Lapin kolmion suo- ja lehtokohde.

Natura-alue on suurimmaksi osaksi eri lettotyypeistä sekä rimpi-, lyhytkorsi- ja saranevasta muodostuvaa suota. Rimmät ovat suon keskustassa ruoppa- ja sararimpiä, itäosassa melko ravinteisia. Metsäisissä osissa esiintyy muun muassa boreaalista luonnonmetsää, rehevää tulvalehtoa ja korpia. Saaranjoen varsilla sijaitseva kapea lehtoalue on edustava ja erämainen. Joessa on paljon lamparemaisista suvantoja, pieniä koskia ja niiden alapuolella niittyjä. Jokivarren puusto on lehtipuuvaltaista, ja lehtoalueen kasvillisuus on pääosin rehevää tulvalehtoa.

Suuripään Natura-alue koostuu soidensuojelun perusohjelmaan kuuluvasta Suuripään alueesta (SSO120489), lehtojensuojeluohjelmaan kuuluvasta Saaranjoen lehtoalueesta (LHO120394), lintuvesiensuojeluohjelmaan kuuluvasta Joutsijärvestä (LVO120280) sekä suojeluohjelmiin kuulumattomista alueista Suuripään soidensuojeluohjelmaan kuuluvan alueen keskellä. Koko Natura-alue on luokiteltu myös Suomen tärkeäksi lintualueeksi (Suuripää-Joutsijärvi, FINIBA, 910056). Lisäksi Natura-alueeseen sisältyvät yksityinen Akkunusjärven luonnonsuojelualue (YSA128099), yksityinen Suuripään luonnonsuojelualue (YSA128125), yksityinen Uusipellon luonnonsuojelualue (YSA200126), yksityinen Jaakkolan luonnonsuojelualue (YSA255671) ja yksityinen Jouttijärven luonnonsuojelualue (YSA202689).

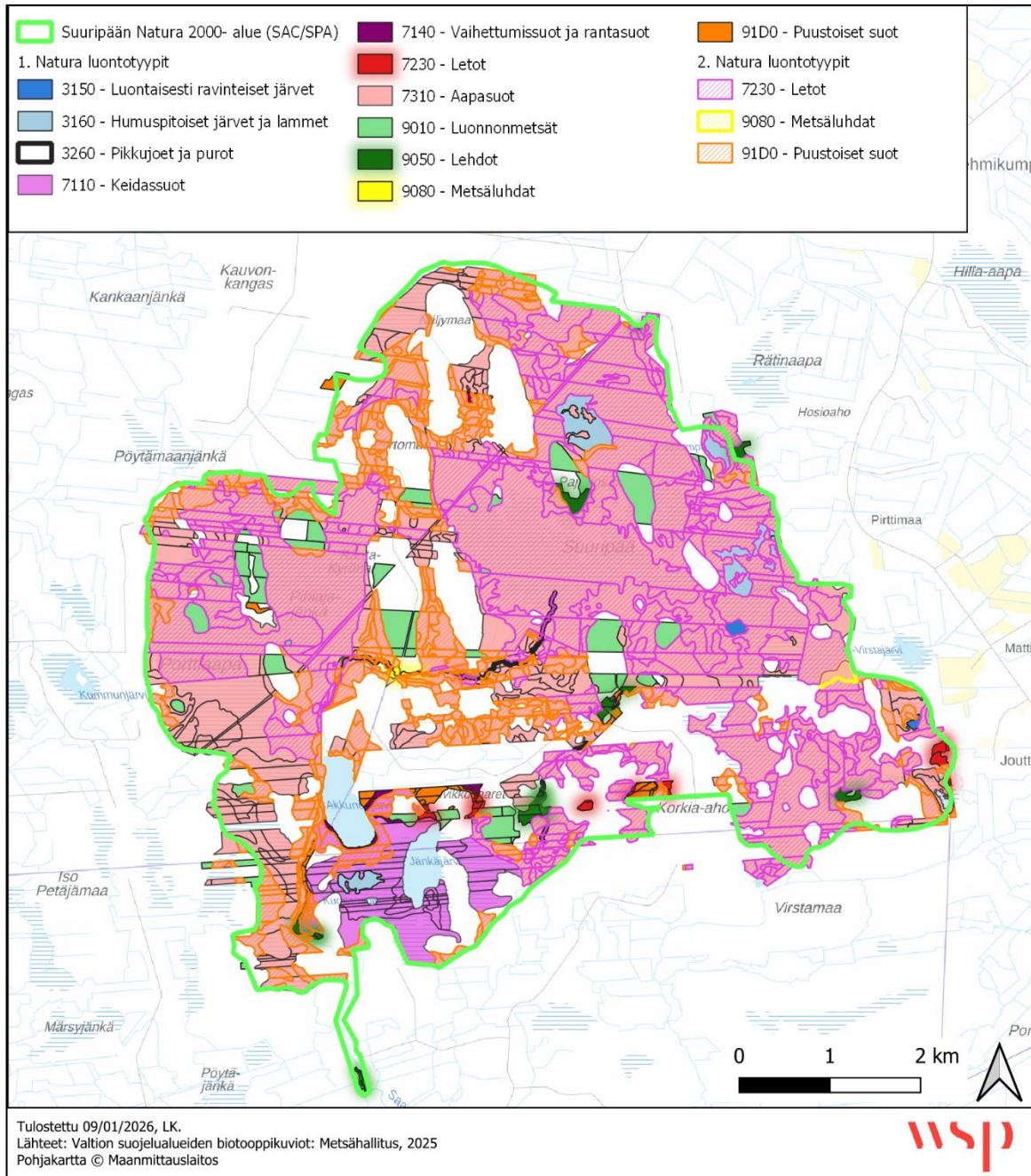
3.2 Suojeluperusteet

3.2.1 Luontotyypit

EU:n luontodirektiivin (92/46/ETY) liitteen I mukaisista luontotyypeistä Suuripään Natura-alueen suojeluperusteena ovat Humuspitoiset lammet ja järvet (3160), Luonnontilaiset jokireitit (3210), Keidassuot (7110), Letot (7230), Aapasuot (7310), Luonnonmetsät (9010), Lehdot (9050), Metsäluhdet (9080) ja Puustoiset suot (91D0). (Taulukko 3.1, Kuva 3.1).

Taulukko 3.1. Suuripään Natura-alueen suojeluperusteena olevat luontotyypit. Tiedot ovat Natura-tietolomakkeesta, lukuun ottamatta Metsähallituksen laatimien biotooppikuvioiden pinta-alatietoja. Edustavuus: A=erinomainen, B=hyvä, C=merkittävä, D=ei merkittävä. Suhteellinen pinta-ala (luontotyyppin pinta-ala verrattuna kyseisen luontotyyppin kokonaispinta-alaan koko maassa): A=15-100 %, B=2-15 %, C=0-2 %. Yleisarviointi (kokonaisarviointi alueen merkityksestä kyseisen luontotyyppin suojelulle): A=alue on erittäin tärkeä, B=alue on tärkeä, C=alueella on merkitystä.

Koodi	Luontotyyppi	Pinta-ala (ha) tietolomake	Pinta-ala (ha), biotooppikuviot (MH)	Edustavuus	Suhteellinen pinta-ala	Yleisarviointi
3160	Humuspitoiset lammet ja järvet	90	42	A	C	C
3210	Luonnontilaiset jokireitit	42	-	A	C	C
7110	Keidassuot	170	179,2	A	C	C
7230	Letot	1 642	1668,06	B	B	B
7310	Aapasuot	2 880	2700	B	B	B
9010	Luonnonmetsät	160	157,7	C	C	C
9050	Lehdot	20	23,8	B	B	C
9080	Metsäluhdat	7	7,5	B	B	C
91D0	Puustoiset suot	610	558,2	B	B	B
3150	Luontaisesti ravinteiset järvet (ei suojeluperusteena)	-	4,29	-	-	-
3260	Pikkujoet ja purot (ei suojeluperusteena)	-	1,3 ha	-	-	-
7140	Vaihettumissuot ja rantasuot (ei suojelunperusteena)	-	8,4	-	-	-

Kuva 3.1. EU:n luontodirektiivin (92/46/ETY) liitteen I mukaisten luontotyyppien esiintyminen Suuripään Natura-alueella Metsähallituksen biotooppikuvioiden perusteella. Maastoinventoinnit ovat tehty vuosien 2002–2024 välisenä aikana. Natura-alueeseen kuuluvaa Jouttijärven aluetta ei ole inventoitu.

Seuraavassa on kuvattu suojeluperusteena olevien luontotyyppien ominaispiirteitä Natura 2000 - luontotyyppioppaan (Airaksinen & Karttunen, 2001) mukaisesti.

Humuspitoiset järvet ja lammet

Luontotyyppiin kuuluu luonnontilaiset järvet ja lammet, joiden vesi on turpeen ja happaman humuksen ruskeaksi värjäämää. Yleensä turvepohjalla, soilla tai luontaisesti soistumassa olevilla kankailla. pH on

usein alhainen, 3–6. Kasvillisuus on harvaa, kelluslehtisen kasvillisuuden määrä vaihtelee, vesisammalet voivat olla runsaita. Rantavyöhyke on usein soistunut ja siinä on kelluvia rahkasammalkasvustoja. Ilmaversoisia (kortteet, ruo'ot) on yleensä hyvin niukasti, raate, ulpukka ja lumpeet sekä vesisammaleet (*Warnstorfia sp.*) voivat olla paikoin runsaita.

Metsähallituksen laatimien biotooppikuvioiden perusteella luontotyyppiä esiintyy melko pienialaisena kokonaisuuksina Suuripään koillisosassa.

Letot

Letot ovat avosoita tai puustoisia yhdistymätyyppisiä rämeiden tai korprien kanssa. Kasvillisuudessa erityisesti aitosammalet ovat letoille tunnusomaisia. Pääasiassa Suomen lettojen pH vaihtelee välillä 5,5–6,5. Letot ovat kosteikkoja, joissa suurimmaksi osaksi tai laajalti vallitsevat turvetta tai kalkkisaostumia tuottavat piensara- ja ruskosammalyhdyskunnat, jotka ovat syntyneet pysyvästi märille maille. Turpeen muodostus, mikäli sitä esiintyy, on vedenalaista. Letoilla kasvaa poikkeuksellisen paljon näyttäviä, erikoistuneita ja tiukasti kasvupaikkasidonnaisia lajeja.

Metsähallituksen biotooppikuvioiden perusteella luontotyyppiä esiintyy kauttaaltaan Suuripään alueella.

Metsäluhdat

Metsäluhdat ovat pysyvän pintaveden vaikutuksen alaisia ja tyypillisesti jäävät vuosittain tulvien alle. Luontotyyppiä luonnehtivat kosteat tai märät puustoiset kosteikot, joissa muodostuu turvetta. Puusto on lehtipuuvaltainen. Saarni ja tervaleppä ovat yleisiä hemiboreaalisen vyöhykkeellä keskiboreaaliseen vyöhykkeelle asti. Muilla boreaalisen vyöhykkeellä harmaaleppä, isot pajut sekä hieskoivu vallitsevat. Luontotyyppiä esiintyy yleisesti lounaissaaristossa ja rannikkoalueilla. Sisämaassa esiintyy harvinaisena.

Metsähallituksen biotooppikuvioiden perusteella luontotyyppiä esiintyy yksittäisenä esiintymänä Suuripään Natura-alueella.

Lehdot

Lehtoja esiintyy boreaalisen vyöhykkeen ravinteisilla multamailla. Usein laaksoissa, ravinteisissa ja rinteillä, joissa maalaji on hienojakoista ja veden saatavuus hyvä. Yleisin puulaji on kuusi, mutta lehtipuiden osuus on myös usein merkittävä. Luontotyyppin lajistoa vaihtelee suuresti Fennoskandian eri osissa, mutta yleisesti korkeat ruohot ja saniaiset vallitsevat.

Lehtoja luonnehtii kerroksellinen kasvillisuus. Pohjakerros on aukkoinen, vain osittain sammalien peitossa. Kenttäkerroksessa vallitsee heinät ja ruohot. Pensas- ja puustokerros ovat runsaslajisia. Borealisista lehtoista on kuvattu lukuisia eri lehtokasvillisuustyyppisiä, joiden pääryhmät ovat kuivat, tuoreet ja kosteat lehdot.

Metsähallituksen laatimien biotooppikuvioiden perusteella luontotyyppiä esiintyy melko pienialaisena kokonaisuuksina eri puolilla Natura-alueita.

Aapasuot

Aapasuot ovat keski- ja pohjoisboreaalisten vyöhykkeiden suo-yhdistymätyyppi, jota luonnehtii minerotrofinen nevakasvillisuus yhdistymän keskiosissa. Aapasuot ovat yleensä laajoja soita, joiden vesistä keskeinen osa tulee keväisin suolla seisovista lumensulamavesistä. Suoaltaan valuma-alue on yleensä huomattavasti suurempi kuin varsinainen suoallas. Aapasuot saavat myös pohjavesiä ja pohjaveden mukanaan tuomia ravinteita ympäröiviltä kivennäismailta.

Metsähallituksen biotooppikuvioiden perusteella luontotyyppiä esiintyy kauttaaltaan Suuripään alueella.

Puustoiset suot

Luontotyyppi käsittää havu-, havu-lehti- tai lehtipuustoisia suometsiä. Vesi on aina hyvin niukkaravinteista. Puustokerroksessa vallitsevat yleensä hieskoivu, paatsama, mänty ja kuusi. Kenttäkerroksessa on soille tai yleisemmin niukkaravinteisille paikoille luonteenomaisia lajeja, kuten varpuja, rahkasammalia ja saroja. Luontotyyppiin kuuluvat boreaalaisella alueella myös kuusta kasvavat korvet, jotka ovat minerotrofisia soita suoyhdistymien reunoilla, erillisinä juotteina laaksoissa tai painaumuissa ja purojen varsilla.

Metsähallituksen biotooppikuvioiden perusteella luontotyyppiä esiintyy kohtalaisina kokonaisuuksina eri puolilla Natura-aluetta.

Keidassuot

Keidassuot ovat hemi- ja eteläboreaalaisilla vyöhykkeillä vallitseva suoyhdistymätyyppi, jota luonnehtii rahkasammalmättäät. Rahkasammalmättäät kohottavat suon pintaa ja vedenpinta sijaitsee yleensä ympäröivää maastoa korkeammalla. Tämän luontotyypin suot ovat niukkaravinteisia ja saavat ravinteensa pääasiassa sadevedestä. Keidassoiden suotyyppejä ovat muun muassa tupasvillarämeet, isovarpurämeet, rahkarämeet, keidasrämeet sekä lyhytkortiset nevarämeet.

Metsähallituksen laatimien biotooppikuvioiden perusteella luontotyyppiä esiintyy Suuripään eteläosassa.

Boreaaliset Luonnonmetsät

Luontotyyppiin kuuluvat vanhat luonnonmetsät sekä luonnontilaiset paloalat ja palon jälkeen luonnontilaisina kehittyneet nuoret metsät. Vanhat luonnonmetsät ovat metsien kliimaksi- tai myöhäisiä sukkessiovaiheita, joihin ihmistoiminta on vaikuttanut vain vähän tai ei lainkaan. Luonnonmetsät ovat monien uhanalaisten lajien, erityisesti sienten, jäkälien, sammalien ja hyönteisten elinympäristöjä. Luontotyypin luonnontilaisuuden kannalta keskeisintä on puuston luonnontilaisuus, joka ilmenee puuston satunnaisena jakautumisena ja kerroksellisuutena, kuolleen puuston suurena määränä ja elävän puuston vaihtelevana kokorakenteena.

Metsähallituksen laatimien biotooppikuvioiden perusteella luontotyyppiä esiintyy melko pienialaisena kokonaisuuksina eri puolilla Natura-aluetta.

Fennoskandian luonnontilaiset jokireitit

Jokireitit voivat olla kokonaisia jokireittejä tai niiden osia boreaalaisella tai hemiboreaalaisella vyöhykkeellä. Vesi on niukkaravinteista, vedenpinnan vuodenaikainen korkeusvaihtelu on suurta ja talvisin vedenpinta jäätyy. Veden pinta on korkeimmillaan keväisin jäiden lähtiessä. Jokireitit ovat muodoltaan vaihtelevia, niissä voi olla esimerkiksi vesiputouksia, koskia, suvantoja ja niihin voi liittyä pieniä järviä. Määrittäminen tähän tyyppiin voidaan tehdä edellä kuvattuja vesistöjä laajemmille vesistökokonaisuuksille tai virtaamaltaan suuremmille joille tai niiden osille. Luontotyyppi on yleisin Suomen ja Ruotsin boreaalaisella ja alpiinisella alueella.

Metsähallituksen biotooppikuvioiden perusteella luontotyyppiä ei esiinny Suuripään Natura-alueella.

Vaihtumissuot ja rantasuot

Vaihtumissuot ja rantasuot ovat turvetta muodostavia, vähä- tai keskiravinteisia, ja niille on tunnusomaista minetrofisten ja ombrotrofisten tyyppien välimuotoiset piirteet. Luontotyyppiä luonnehtii

keskikokoiset tai pienet saraikot, joissa kasvaa myös rahka- tai ruskosammalet. Myös vesi- ja rantakasvit kuuluvat monimuotoiseen luontotyyppin kasviyhdyskuntaan. Vaihtumissoita ja rantasoita esiintyy koko Suomessa.

Vaihtumissuot ja rantasuot eivät ole Suuripään Natura-alueen suojeluperuste, mutta Metsähallituksen biotooppikuvioiden perusteella luontotyyppiä esiintyy yksittäisinä esiintyminä Suuripään Natura-alueella.

Pikkujoet ja purot

Luontotyyppiin kuuluu luonnontilaisesti virtaavat pikkujoet ja pienvedet, joissa esiintyy vedenalaista tai kelluslehtistä kasvillisuutta tai vesisammalia. Pikkujokien ja pienvesien luonnontilaisuus on muuttunut merkittävästi ja vain muutama prosentti alkuperäisistä pienvesistä on edelleen luonnontilaisia. Luontotyyppiä esiintyy koko Suomessa, mutta Lapin läänin eteläpuolella suurin osa luontotyyppiin kuuluvista vesistöistä eivät ole enää luonnontilaisia.

Pikkujoet ja purot eivät ole Suuripään Natura-alueen suojeluperuste, mutta Metsähallituksen biotooppikuvioiden perusteella luontotyyppiä esiintyy yksittäisinä esiintyminä Natura-alueen keskiosissa.

Luontaisesti ravinteiset järvet

Luontotyyppi käsittää järviä ja lampia, joiden vesi on tyyppillisesti siniharmaata, sameaa ja emäksistä. Kasvillisuutta luonnehtii uposlehtiset ja irtokeijujat. Luontotyyppiin kuuluvat vitajärvet (*Potamogeton*-tyyppi), sahalehtijärvet (*Stratiotes*-tyyppi), lähdevaikutteiset osmankäämi-sarpiojärvet (*Typha-Alisma* -tyyppi) sekä osa uposruohojärvistä (*elodeid*-tyyppi). Vitajärviä esiintyy erityisesti Ahvenanmaalla ja Turun saaristossa. Lähdevaikutteisista järviä esiintyy paikoitellen koko Suomessa pohjavesialueiden tuntumassa. Sahalehtijärviä puolestaan tavataan pohjoisessa kalkkipitoisilla paikoilla sekä Lapin liuskevyöhykkeellä.

Luontaisesti ravinteiset järvet eivät ole Suuripään Natura-alueen suojeluperuste, mutta Metsähallituksen biotooppikuvioiden perusteella luontotyyppiä esiintyy yksittäisinä esiintyminä Suuripään Natura-alueen itäosassa.

3.2.2 Kasvilajit

EU:n luontodirektiivin (92/46/ETY) liitteen II(b) mukaisista kasvilajeista Suuripään Natura-alueen suojeluperusteena ovat isonuijasammal (*Meesia longiseta*), lapinleinikki (*Coptidium lapponicum*) ja kiiltosirppisammal (*Hamatocaulis vernicosus*) (Taulukko 3.2). Alueella on myös yksi suojelusyistä salassa pidettävä kasvilaji, joka on mainittu vain viranomaiskäyttöön tarkoitettussa versiossa. **Salassa pidettävä tekstikohta poistettu, Laki viranomaisten toiminnan julkisuudesta, 621/1999, 24.1 § kohdan 14 mukaisesti.**

Taulukko 3.2 Suuripään Natura-alueen suojeluperusteena olevat EU:n luontodirektiivin (92/46/ETY) liitteen II (b) mukaiset kasvilajit. Populaatiokoko, tietojen laatu ja yleisarvio suojelun kannalta perustuvat Natura-tietolomakkeessa esitettyihin tietoihin.

Koodi	Laji	Populaatiokoko	Tietojen laatu	Yleisarvio	Uhanalaisuus
1389	Isonuijasammal (<i>Meesia longiseta</i>)	-	kohtalainen	merkittävä	EN
1972	Lapinleinikki (<i>Coptidium lapponicum</i>)	3–10 (1x1 km ruutua)	huono	merkittävä	LC

6216	Kiiltosirppisammal (<i>Hamatocaulis vernicosus</i>)	7–10 m ²	kohtalainen	hyvin tärkeä	NT
------	--	---------------------	-------------	-----------------	----

3.2.3 Lintulajit

Natura-alueen suojeluperusteena on 33 EU:n lintudirektiivin liitteessä I mainittua lajia ja/tai EU:n lintudirektiivin 4.2 artiklassa mainittua muuttolintua, jotka on lueteltu taulukossa Natura-tietolomakkeen tietoihin perustuen (Taulukko 3.3). Kaksi näistä suojeluperustelajeista on suojelusyistä salassa pidettäviä lajeja. Vaikutuksille herkimmiksi katsotut lajit (salassa pidettävät lajit) on käsitelty omissa kappaleissaan taulukon alla vain viranomaiskäyttöön tarkoitettussa versiossa.

Taulukko 3.3. Suuripään Natura-alueen suojeluperusteena olevat lintulajit sekä Natura-tietolomakkeen mukaiset populaatiokoot, populaation tyyppi: p = pysyvä, r = pesivä/lisääntyvä, c = levähtävä, w = talvehtiva (kasvien ja muiden kuin muuttavien lajien osalta merkitään "pysyvä"), yleisarviot suojelun kannalta sekä lajin uhanalaisuusluokka.

Koodi	Laji	Populaatio (paria)	Populaation tyyppi	Yleisarvio	Uhanalaisuus
A002	Kuikka (<i>Gavia arctica</i>)	1	R	merkittävä	LC
A007	Mustakurkku-uikku (<i>Podiceps auritus</i>)	2	R	merkittävä	EN
A038	Laulujoutsen (<i>Cygnus cygnus</i>)	2	R	merkittävä	LC
A039	Metsähanhi (<i>Anser fabalis fabalis</i>)	10	R	merkittävä	VU
A054	Jouhisorsa (<i>Anas acuta</i>)	10	R	merkittävä	VU
A061	Tukkasotka (<i>Aythya fuligula</i>)	5	R	merkittävä	EN
A767	Uivelo (<i>Mergus albellus</i>)	5	R	merkittävä	LC
A082	Sinisuhaukka (<i>Circus cyaneus</i>)	1	R	merkittävä	VU
A096	Tuulihaukka (<i>Falco tinnunculus</i>)	2	R	merkittävä	LC
A099	Nuolihaukka (<i>Falco subuteo</i>)	5	R	merkittävä	LC
A104	Pyy (<i>Tetrastes bonasia</i>)	12–23	R	hyvin tärkeä	VU
A876	Teeri (<i>Lyrurus tetrix</i>)	31–44	R	hyvin tärkeä	LC
A108	Metso (<i>Tetrao urogallus</i>)	10	P	merkittävä	LC
A127	Kurki (<i>Grus grus</i>)	14–19	R	merkittävä	LC
A140	Kapustarinta (<i>Pluvialis apricaria</i>)	12–17	R	merkittävä	LC
A860	Jänkäsirriäinen (<i>Limicola falcinellus</i>)	36–53	R	hyvin tärkeä	NT, RT
A861	Suokukko (<i>Philomachus pugnax</i>)	14–21	R	merkittävä	CR

A152	Jänkäkurppa (<i>Lymnocyptes minimus</i>)	6–21	R	merkittävä	LC, RT
A161	Mustaviklo (<i>Tringa erythropus</i>)	5–6	R	merkittävä	NT, RT
A162	Punajalkaviklo (<i>Tringa totanus</i>)	3	R	-	NT
A166	Liro (<i>Tringa glareola</i>)	160–240	R	merkittävä	NT
A170	Vesipääsky (<i>Phalaropus lobatus</i>)	5	R	merkittävä	VU
A862	Pikkulokki (<i>Hydrocoloeus minutus</i>)	5	R	merkittävä	LC
A179	Naurulokki (<i>Larus ridibundus</i>)	20	R	merkittävä	VU
A193	Kalatiira (<i>Sterna hirundo</i>)	2	R	merkittävä	LC
A222	Suopöllö (<i>Asio flammeus</i>)	10	R	merkittävä	LC
A236	Palokärki (<i>Dryocopus martius</i>)	3–4	P	merkittävä	LC
A241	Pohjantikka (<i>Picoides tridactylus</i>)	6–8	R	hyvin tärkeä	LC
A260	Keltävästäräkki (<i>Motacilla flava</i>)	108–173	R	hyvin tärkeä	LC
A456	Hiiripöllö (<i>Surnia ulula</i>)	5	P	merkittävä	LC
A542	Pohjansirkku (<i>Emberiza rustica</i>)	P	R	merkittävä	NT

Salassa pidettävä tekstikohta poistettu, Laki viranomaisten toiminnan julkisuudesta, 621/1999, 24.1 § kohdan 14 mukaisesti.

3.2.4 Muut tärkeät alueella esiintyvät kasvi- ja eläinlajit

Natura-tietolomakkeella on lueteltu suojeluperusteiden lisäksi Natura-alueen muuta tärkeää lajistoa (Taulukko 3.4). Lajit eivät ole itsessään Natura-alueen suojeluperusteena, mutta lajit ovat suojeluperusteisiin kuuluvien luontotyyppien tunnusomaista lajistoa. Lisäksi tärkeäksi määritellyn lajiston esiintyminen kertoo edustavuudesta ja arvosta.

Taulukko 3.4. Suuripään Natura-alueen tietolomakkeessa mainitut muut tärkeät lajit. Populaatiokoko perustuu Natura-tietolomakkeen tietoihin.

Laji	Populaatiokoko	Uhanalaisuus
Poimukääpä (<i>Antrodia pulvinascens</i>)	-	VU
Haavanpötkelökääpä (<i>Polyporus pseudobetulinus</i>)	-	VU
Lettohiirensammal (<i>Ptychostomum pseudotriquetrum</i>)	-	LC
Lettosara (<i>Carex heleonastes</i>)	-	VU
Lettohernesara (<i>Carex viridula var. bergrothii</i>)	-	VU
Suopunakämmekkä	-	NT

<i>(Dactylorhiza incarnata subsp. incarnata)</i>		
Veripunäkämmekkä <i>(Dactylorhiza incarnata subsp. cruenta)</i>	-	VU
Lapinkämmekkä (nyk. kaitakämmekkä, <i>Dactylorhiza traunsteineri</i>)	-	VU
Lettokehräsammal <i>(Moerckia hibernica)</i>	-	NT
Kuovi (<i>Numenius arquata</i>)	50 paria	NT
Pensastasku (<i>Saxicola rubetra</i>)	30 paria	VU
Valkoviklo (<i>Tringa nebularia</i>)	20 paria	NT
Ilves (<i>Lynx lynx</i>)	-	LC
Karhu (<i>Ursus arctos</i>)	-	NT

4. Mahdolliset vaikutukset

Natura-selvityksen tarkoituksena on arvioida, voiko Suuripään Natura-alueen (FI FI1301811, SAC/SPA) suojeluperusteille aiheutua todennäköisesti merkittäviä vaikutuksia. Mikäli todennäköisesti merkittäviä vaikutuksia suojeluperusteille tunnistettaisiin, olisi hankkeessa laadittava luonnonsuojelulain 35 § mukainen kattavampi Natura-arviointi.

Tässä luvussa tunnistetaan ja arvioidaan tuulivoima-alueen ja sähkönsiirtoreittien mahdollisia vaikutuksia. Vaikutukset arvioidaan VE1 tuulivoimalavaihtoehdon mukaan, sillä VE2 vaihtoehto muodostetaan myöhemmin, YVA-menettelyissä tehtävien selvitysten tulosten valmistuttua. Lisäksi vaihtoehdoilla ei nähdä olevan eroa Natura-alueelle kohdistuviin vaikutuksiin tällä etäisyydellä.

Natura-selvityksessä ei tarkastella kaikkia mahdollisia vaikutuksia Natura-alueen luonnonoloihin, vaan ainoastaan Natura-alueen suojeluperusteisiin. Suuripään Natura-alueen suojeluperusteena on yhdeksän luontotyyppiä, kuten edellä on kuvattu, neljä EU:n luontodirektiivin (92/46/ETY) liitteen II(b) mukaista kasvilajia sekä 33 lintulajia (salattujen lajien osalta tiedot ovat esitetty vain viranomaiskäyttöön tarkoitettussa versiossa).

4.1 Suorat vaikutukset

Vaikutukset suojeluperusteisiin luontotyypeihin ja kasvilajeihin

Tämänhetkisen suunnitelmien perusteella lähimmän tuulivoimalan etäisyys Natura-alueen rajasta on noin 8,3 km, ja sähkönsiirtoreitin rakenteista etäisyys Natura-alueesta on lähimmillään noin 11,8 kilometriä. Lisäksi tuulivoima-alueen ja Suuripään Natura-alueen välissä virtaa Kemijoki. Näin ollen Natura-alueella ei hankkeen osana tai muutoin hankkeen seurauksena kohdistu mitään toimenpiteitä. Hankkeessa ei kohdisteta muutoksia Natura-alueen kasvillisuuteen, maaperään, tai mihinkään muihin Natura-alueen osiin. Etäisyyden vuoksi siinäkin erittäin harvinaisessa tapauksessa, että tuulivoimala kaatuisi, sen osat eivät ulottuisi Natura-alueelle. Tuulivoimaloiden tai sähkönsiirtoreittien rakentaminen ei myöskään edellytä ihmisten tai työkalujen liikkumista Natura-alueella, joten suojeluperusteena oleviin luontotyypeihin tai kasvilajeihin ei kohdistu myöskään suoraa kulumista. Tuulivoimaloista tai voimajohdoista alkunsa saavat tulipalot, jotka pääsevät leviämään maastopaloksi, ovat mahdollisia mutta hyvin epätodennäköisiä. Suoria vaikutuksia alueen luontotyypeille tai kasvilajeille ei siis tule.

Vaikutukset suojeluperusteiseen lintulajistoon

Yleisesti tuulivoiman vaikutuksille erityisen herkiksi katsotaan lintulajit, joilla on hidas lisääntymiskyky, jotka ovat pitkäikäisiä ja suurikokoisia, pesäpaikalleen uskollisia, tiukat elinympäristövaatimukset omaavia sekä parvissa ja korkealla lentäviä lajeja (tuulivoimaloiden törmäysriskikorkeudella 100–300 m) (esim. BirdLife International 2013; Kontkanen & Nevalainen, 2002; Ympäristöministeriö, 2016; Meller, 2017). Tuulivoima-alueen ja Suuripään Natura-alueen välinen etäisyys on niin suuri, että vaikutukset pesiviin suojeluperustelajeihin ovat hyvin epätodennäköisiä. Lisäksi suojeluperustelajien päämuuttoreittejä ei sijaitse Suuripään ja Honkamaan tuulivoima-alueen korkeuksilla (BirdLife, 2023). Muuttavat linnut voivat

edelleen käyttää Kemijoen jokiuomaa kohti rannikkoa lentäessään, eikä niiden ole tarvetta lentää Honkamaan tuulivoima-alueen läpi.

Salassa pidettävä tekstikohta poistettu, Laki viranomaisten toiminnan julkisuudesta, 621/1999, 24.1 § kohdan 14 mukaisesti.

Hankkeella ei ole suoria vaikutuksia Natura-alueen suojeluperusteisiin.

4.2 Epäsuorat vaikutukset

Maastokarttatarkastelun perusteella tuulivoima-alueen tai sähkösiirtolinjojen pintavedet eivät virtaa Suuripään Natura-alueelle. Runsaan etäisyyden vuoksi myöskään rakentamisen tai käytön aikainen melu tai välke ei kantaudu Natura-alueelle saakka. On arvioitu, että tuulivoimaloiden aiheuttamat häiriövaikutukset lievenevät jo 100–200 metrin etäisyydellä voimalasta (Hötker ym., 2006).

Lähimmät voimalapaikat on suunniteltu noin 8 kilometrin päähän Natura-alueen rajasta, jolloin myöskään puuston poiston reunavaikutuksia ei alueen puustoisille luontotyypeille synny. Tuulivoima-alueen yhteydessä rakennetaan uusia teitä ja parannetaan jo olemassa olevaa tieverkostoa, mikä voisi lisätä ihmisten liikkumista alueella, mutta tieverkoston parantuminen ei sijoitu Natura-alueen suuntaan, jolloin ihmisen liikkumisen ei arvioida lisääntyvän tällä alueella, eikä tästä aiheutuvia häiriövaikutuksia synny.

Epäsuorien vaikutusten kautta ei aiheudu merkittäviä vaikutuksia millekään suojeluperusteelle.

Muita mahdollisesti merkittäviä epäsuoria vaikutusmekanismeja ei tunnistettu.

4.3 Tuulivoimahankkeiden yhteisvaikutukset muuttavien lintujen näkökulmasta

Honkamaan hankkeen kanssa samalla seudulla on suunnitteilla useita muita tuulivoimahankkeita. Lähialueella sijaitsevat muut tuulivoimahankkeet on esitetty kartalla (**Error! Reference source not found.**). Useat tuulivoima-alueet kasvattavat muuttolintujen riskiä törmätä voimaloihin ja kaventaa muuttolintujen käyttämiä lentoväyliä. Honkamaan tuulivoima-alue ei kuitenkaan sijoitu minkään Suuripään Natura 2000-alueen suojeluperustelajin päämuuttoreitille.

Honkamaan tuulivoimahanke sijoittuu Suuripään alueen länsipuolelle. YVA-menettelyvaiheessa olevat Kotapalon ja Vitsakankaan hankkeet rajautuvat Suuripään alueeseen sen länsirajan puolelta. YVA-menettelyvaiheessa oleva Pitkämaan tuulivoimahanke sijoittuu Suuripään alueen itäpuolelle noin 3 km etäisyydelle ja Natura-alueeseen kuuluvan Jouttijärven välittömään läheisyyteen. Lisäksi Hevosselän tuulivoima-alue sijoittuu Pitkämaan luoteispuolelle, noin 3 km etäisyydelle Suuripään Natura-alueeseen kuuluvasta Jouttijärvestä ja noin 10 km etäisyydelle Suuripään suoalueesta. Suuripään Natura-alueen pohjoispuolella on myös paljon suunnitteluvaiheessa olevia tuulivoimahankkeita (Kuva 4.1).

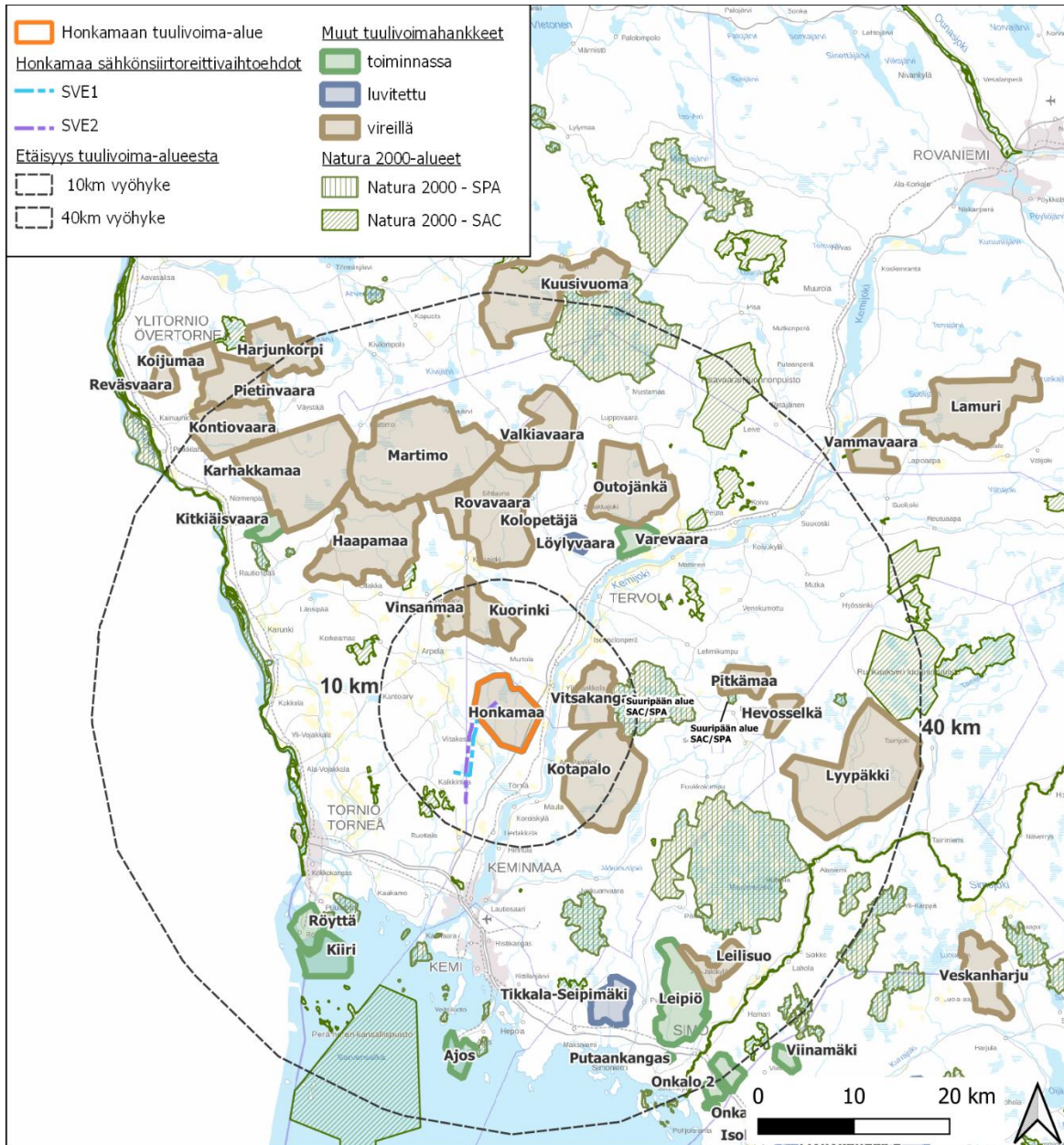
Suuripään alueelta rannikolle suuntaavat linnut pääsevät lentämään esteettömästi etelän suuntaan Vitsakankaan ja Kotapalon itäpuolelta tai näiden hankkeiden välistä Kemijoenvarteen ja sitä seuraten rannikolle. Tästä syystä muilla hankkeilla ei arvioida olevan vaikutuksia etelään suuntaavien lintujen muuttoon.

Kemijokivarsi on yksi lintujen tärkeistä muuttoväylistä Lapissa. Suuripään alueelta pohjoiseen päin suuntaavat linnut pääsevät edelleen esteettömästi lentämään kohti jokiuomaa ja uomaa seuraten

pohjoisen suuntaan huolimatta pohjoisessa sijaitsevista muista suunnitelluista hankkeista, koska ne sijaitsevat joen länsipuolella. Hankkeiden rajat eivät myöskään sijoitu jokea reunustaville pelloille, joilla muuttavat linnut saattavat levähtää ja ruokailla.

Suomalaisessa tuulivoimapuistoissa tehdyssä linnustovaikutusten seurantatutkimuksen tulosten perusteella muuttavat linnut pyrkivät ensisijaisesti kiertämään tuulipuistot myös valtakunnallisesti tärkeillä päämuuttoreiteillä. Lisäksi nykyaikaisten tuulivoimaloiden väliset etäisyydet ovat niin suuria, etteivät ne estä lintujen liikkumista tuulipuistojen sisällä, eikä tuulipuistojen rakentaminen näin ollen ole katkaissut keskeisiä muuttoreittejä edes lintumuuton pullonkaula-alueilla (Suorsa, 2019).

Yllä olevien seikkojen perusteella yhteisvaikutuksilla ei arvioida olevan merkittäviä vaikutuksia Suuripään muuttaviin suojeluperustelajiin.

Tulostettu 08/01/2026, LK.
 Lähteet: Natura-alueet: SYKE
 Pohjakartta © Maanmittauslaitos

Kuva 4.1. Lähialueen muut tuulivoimahankkeet suhteessa Honkamaan tuulivoima-alueeseen ja Suuripään Natura-alueeseen.

5. Johtopäätökset

Tämän Natura-selvityksen perusteella Honkamaan tuulivoima-alueesta ei kohdistu suoria tai epäsuoria eikä merkittäviä yhteisvaikutuksia Suuripään Natura-alueen suojeluperusteena oleviin luontotyyppeihin tai suojeluperustelajeihin, sillä tuulivoima-alueen toteuttaminen ei edellytä rakentamista, puuston poistoa eikä maanmuokkausta Natura-alueella eikä alle 5 km etäisyydellä Natura-alueen rajasta. Lisäksi muuttaville linnuille säilyy esteettömiä lentoväyliä sekä rannikolle että pohjoisen suuntaan.

Selvityksessä ei tunnistettu mitään sellaisia vaikutusmekanismeja, joista voisi aiheutua Natura-alueen suojeluperusteille todennäköisesti merkittäviä vaikutuksia.

Todennäköisesti merkittäviä vaikutuksia ei aiheudu, eikä hankkeelle ole tarpeen suorittaa varsinaista, luonnonsuojelulain 35 § mukaista Natura-arviointia.

Lähdeluettelo

Airaksinen, O. & Karttunen, K. (2001). *Natura 2000 -luontotyyppiopas. 2. korjattu painos.* Suomen ympäristökeskus. <https://helda.helsinki.fi/server/api/core/bitstreams/49344cb9-7333-43f0-bc0f-53db0c76ae7c/content>

BirdLife International. 2013. Wind farms and birds: an updated analysis of the effects of wind farms on birds, and best practice guidance on integrated planning and impact assessment. Bern Convention Bureau Meeting, Strasbourg. Luettu 17.12.2025 osoitteesta <https://rm.coe.int/16807462452BirdLife%20Suomi>

Birdlife. 2023. Lehtiniemi, T. & Toivanen, T. Lintujen päämuuttoreitit Suomessa - päivitys 2023. <https://tiedostot.birdlife.fi/pdf/lintujen-paamuuttoreitit-raportti-2023-birdlife.pdf>

Hyvärinen, E., Juslén, A., Kemppainen, E., Uddström, A. & Liukko, U.-M. (toim.) 2019. Suomen lajien uhanalaisuus – Punainen kirja 2019. Ympäristöministeriö & Suomen ympäristökeskus. Helsinki. 704 s.

Hötker, H., Thomsen, K.-M. & H. Jeromin. 2006. Impacts on biodiversity of exploitation of renewable energy sources: the example of birds and bats. Michael-Otto-Institut imNABU, Bergenhusen.

Kontkanen, H. & Nevalainen, T. 2002. Petolinnut ja metsätalous. Siipirikko 29(2): 1–80.

LAG VSW, Working Group of German State Bird Conservancies. 2015. Recommendations for distances of wind turbines to important areas for birds as well as breeding sites of selected bird species (as at April 2015). Staatliche Vogelschutzwarte, Nennhausen, Germany

Meller, K. 2017. Kirjallisuusselvitys tuulivoimaloiden vaikutuksista linnustoon ja lepakoihin. Työ- ja elinkeinoministeriön julkaisuja, 27/201723. Helsinki: Työ- ja elinkeinoministeriö4. ISBN: 978-952-327-228-6.56.

Rydell, J., Engström, H., Hedenström, A., Kyed Larsen, J., Pettersson, J., & Green, M. 2012. The effect of wind power on birds and bats: a synthesis. Naturvårdsverket. 150 s.

SOF (Sveriges Ornitologiska Förening) 2013. Sveriges Ornitologiska Förenings policy om vindkraft. Oktober 2013. <http://oof.nu/wp-content/uploads/2018/04/SOF-policy-om-vindkraft-2013.pdf>.

Suorsa, V. 2019: Linnustovaikutusten seuranta suomalaisissa tuulivoimapuistoissa - Linnut vuosikirja 2018:148–155.

Suomen ympäristökeskus. 2018. Suuripään alue (FI1301811, SAC/SPA). Salattu versio, 16.12.2025.

Suomen ympäristökeskus. 2018. Suuripään alue (FI1301811, SAC/SPA). <https://paikkatieto.ymparisto.fi/natura/2018/tietolomakkeet/FI1301811.pdf>.

Ympäristöministeriö. 2016. Linnustovaikutusten arviointi tuulivoimarakentamisessa. SY 6/2016.